

חוקת הרפובליקה האיטלקית

COSTITUZIONE ITALIANA
TRADUZIONE IN LINGUA EBRAICA

Senato della Repubblica

BIBLIOTECA ITALIA

חוקת הרפובליקה האיטלקית

COSTITUZIONE ITALIANA
TRADUZIONE IN LINGUA EBRAICA
AGGIORNATA ALLA LEGGE COSTITUZIONALE
26 SETTEMBRE 2023, N. 1

Senato della Repubblica

Gli aspetti linguistici sono stati curati
dal Servizio degli affari internazionali
del Senato della Repubblica

La traduzione in lingua ebraica è stata curata da Dott.ssa Tatyana Brod

Gli aspetti grafici ed editoriali sono stati curati
dall'Ufficio delle informazioni parlamentari,
dell'archivio e delle pubblicazioni del Senato

Le pubblicazioni del Senato sono disponibili
gratuitamente online in formato elettronico
www.senato.it/publicazioni

La versione a stampa, ove disponibile,
può essere richiesta alla Libreria del Senato
libreria@senato.it

ימואליניבה תורישה ידי לע ולפוט מיינושלה מיטביהה
הקילבופרה טאנס לש

דורב הנאיטט ר"ד ידי לע השענ תירבעל מוגרתה

ולפוט הכירעהו מייפרגה מיטביהה
טאנסה לש מימוסרפהו וניכראה, ירטנמלרפה עדימה דרשמ ידי לע

ינורטקלא טמרופב טנרטניאב מניח מינימז טאנסה ימוסרפ
www.senato.it/publicazioni

הנימז איהש נכיה, תספדומו הסרג,
טאנסה תיירפסמ שקבל ותינ
libreria@senato.it

תוכן עניינים

5	עקרונות בסיסיים (סעיפים 1-12)
	חלק 1
7	זכויות וחובות האזרחים
7	כותרת 1 – זכויות האזרח (סעיפים 13-28)
11	כותרת 2 – יחסים אתיים וחברתיים (סעיפים 29-34)
13	כותרת 3 – יחסים כלכליים (סעיפים 35-47)
16	כותרת 4 – יחסים פוליטיים (סעיפים 48-54)
	חלק 2
18	ארגון הרפובליקה
18	כותרת 1 – הפרלמנט
18	חלק 1 – בתי המחוקקים (סעיפים 55-69)
21	חלק 2 – הליך החקיקה (סעיפים 70-82)
25	כותרת 2 – נשיא הרפובליקה (סעיפים 83-91)
28	כותרת 3 – הממשלה
28	חלק 1 – מועצת השרים (סעיפים 92-96)
29	חלק 2 – מנהל ציבורי (סעיפים 97-98)
30	חלק 3 – גופי עזר (סעיפים 99-100)
31	כותרת 4 – הרשות השופטת
31	חלק 1 – ארגון מערכת המשפט (סעיפים 101-110)
33	חלק 2 – תקנות מערכת המשפט (סעיפים 111-113)
35	כותרת 5 – מחוזות, פרובינציות ועיריות (סעיפים 114-133)
44	כותרת 6 – ערבויות חוקתיות
44	חלק 1 – בית משפט חוקתי (סעיפים 134-137)
46	חלק 2 – תיקון החוקה. חוקים חוקתיים (סעיפים 138-139)
47	הוראות מעבר (א-יח)

החוקה של הרפובליקה האיטלקית
ראש המדינה הזמני
מכוח האסיפה המכוננת, אשר בישיבה של 22 דצמבר 1947 אישרה
את החוקה של הרפובליקה האיטלקית;
מכוח הוראה סופית XVIII של החוקה;
מפורסמת בזאת
החוקה של הרפובליקה האיטלקית בטקסט הבא:

עקרונות בסיסיים

1. איטליה היא רפובליקה הדמוקרטית, המושתתת על עבודה. הריבונות שייכת לעם, אשר יממש אותה בגבולות החוקה.
2. הרפובליקה מכירה ומבטיחה את זכויות האדם שאינן ניתנות לפגיעה, גם כיחיד, וגם כקבוצות חברתיות שבהן מתקיימת אישיותו, ודורשת את מילוי החובות ההכרחיות של סולידריות פוליטית, כלכלית וחברתית.
3. כל האזרחים הם בעלי כבוד חברתי שווה והם שווים בפני החוק ללא הבדלי מין, גזע, לשון, דת, דעות פוליטיות, מצב אישי וחברתי.
זוהי חובתה של הרפובליקה להסיר מכשולים כלכליים וחברתיים אשר מונעים את החופש והשוויון של האזרחים, אשר מונע את התפתחותו המלאה של האדם ואת השתתפותם של כל העובדים בארגון הפוליטי הכלכלי והחברתי של המדינה.
4. הרפובליקה מכירה בזכותם של כל האזרחים לעבוד ומקדמת את התנאים אשר מקדמים זכות זו.

לכל אזרח יש חובה, על פי יכולתו ובחירתו, לבצע פעילות התורמת להתפתחות החומרית או הרוחנית של החברה.

5. הרפובליקה, אחת ובלתי ניתנת לחלוקה, מכירה ומקדמת אוטונומיות מקומית; מיישמת בשירותים הניתנים על ידי המדינה את מלוא הביזור המנהלי; מתאימה את דרישות החקיקה שלה לעקרונות האוטונומיה והביזור.

6. הרפובליקה נוקטת אמצעים מתאימים כדי להגן על המיעוטים הלשוניים.

7. המדינה והכנסייה הקתולית הן, כל אחת בהסדר שלה, עצמאית וריבונית. יחסיהן מוסדרים על ידי ההסכמים הלטרניים. שינויים בהסכמים אלו המקובלים על שני הצדדים אינם מחייבים שימוש בנהל לתיקון חוקתי.

8. כל פולחן דתי שווה באותה המידה בפני החוק. לכל פולחן דתי שאינו הדת הקתולית יש זכות להתארגן בהתאם לחוקים שלו, כל עוד חוקים אלו אינם מנוגדים לחוקים האיטלקיים. היחסים שלהם עם המדינה מוסדרים בחוק על בסיס הסכמה בין נציגיהם.

9. הרפובליקה מקדמת את התפתחות התרבות ואת המחקר המדעי והטכני. היא מגנה על הנוף ועל המורשת ההיסטורית והאמנותית של האומה. היא מגנה על הסביבה, המגוון הביולוגי והמערכות האקולוגיות, גם לטובת הדורות הבאים. חוק המדינה מסדיר את השיטות והדרכים להגנה על בעלי חיים.

10. חוקי איטליה תואמים את החוקים המוכרים של הדין הבינלאומי.
מעמדם המשפטי של אזרחים זרים מוסדר בחוק על פי החוקים והאמנות הבינלאומיות.
אזרח זר אשר נשלל ממנו בארצו שלו מימוש החירויות הדמוקרטיות המובטחות בחוקה האיטלקית, הינו בעל זכות מקלט בשטח הרפובליקה, בהתאם לתנאים הקבועים בחוק. אזרח זר לא יוסגר על עבירות פוליטיות.
11. איטליה מסרבת להכיר במלחמה ככלי תוקפנות כנגד חירויות של עמים אחרים וכאמצעי ליישוב סכסוכים בינלאומיים; איטליה מסכימה, בתנאים של שוויון עם מדינות אחרות, למגבלות הריבונות הדרושות כדי ליצור סדר שיבטיח שלום וצדק בין האומות; היא מקדמת ומעודדת ארגונים בינלאומיים אשר להם מטרות כאלה.
12. דגל הרפובליקה הוא הדגל האיטלקי בשלושה צבעים: ירוק, לבן ואדום, בשלוש רצועות אנכיות בעלות מידות שוות.

חלק 1

זכויות וחובות האזרח כותרת 1 - זכויות האזרח

13. החירות האישית היא בלתי ניתנת לערעור.
אין נוטלים או מגבילים בכל צורה שהיא את חירותו האישית של הפרט במעצר, בדיקה או חיפוש אישי, אלא על ידי צו המעיד על הטעמים של רשות שיפוטית ורק במקרים ובאופן הקבוע בחוק.

במקרים חריגים של צורך ומצב חירום, כפי שהם מוגדרים בחוק, כוחות הביטחון יכלים לנקוט צעדים זמניים עליהם יש להודיע תוך ארבעים ושמונה שעות לרשות השופטת, ואם צעדים אלו לא יאושרו תוך ארבעים ושמונה השעות מעת ההודעה הם יהיו בטלים.

ייענשו כל מעשי אלימות פיזית או נפשית נגד פרטים הנתונים בכל דרך שהיא להגבלות של חירות. החוק קובע את התקופה המרבית של מעצר על תנאי.

14. אין מערערים על הזכות למקום מגורים.

אין עורכים בדיקות או חיפושים או עקולים אלא במקרים ובדרך הקבועה בחוק ובהתאם לעקרונות השמירה על חירויות אישיות.

עריכת ביקורות ובדיקות מטעמי בריאות ובטיחות הציבור או למטרות כלכליות ופיסקליות תיעשה על פי חוקים מיוחדים.

15. אין פוגעים בחופש ובסודיות של כתביו או רשומותיו או כל תקשורת אחרת של הפרט.

הגבלות על כך ניתן להטיל אך ורק בצו מטעם הרשות השופטת המעניק את הטעמים ובהתאם לערבויות שנקבעו בחוק.

16. כל אזרח רשאי לנסוע או לשהות בחופשיות בכל חלק של

השטח הלאומי, בכפוף למגבלות כלליות שקבע החוק מטעמי בריאות ובטיחות. אין להטיל הגבלות מטעמים פוליטיים.

כל האזרחים חופשיים לעזוב ולהיכנס שוב לשטחה של הרפובליקה, בכפוף לחובות משפטיים.

17. לאזרחים יש זכות להתכנס עם כוונת שלום ולא חמושים.

- לא נדרשת הודעה מוקדמת לפגישות, גם כאשר הן נערכות במקומות פתוחים לקהל הרחב.
 להתאגדויות במקומות ציבוריים יש לתת הודעה מוקדמת לרשויות, אשר יכולות לאסור עליהן רק במקרה של סיכון ודאי לביטחון ולשלום הציבור.
18. לאזרחים יש את הזכות להתאגד באופן חופשי, ללא אישור, למטרות שאינן אסורות לפי החוק הפלילי.
 התאגדויות חשאיות ואלה המכוונות, אפילו בעקיפין, למטרות פוליטיות באמצעות ארגונים בעלי אופי צבאי אסורות.
19. כולם בעלי זכות להצהיר באופן חופשי על אמונתם הדתית בכל צורה שהיא, פרטנית או קולקטיבית, להפיץ אותה ולעבוד אותה בפולחן פרטי או ציבורי, בתנאי שטקסים אלה אינם מנוגדים למוסר הציבורי.
20. האופי הדתי ותכליתה של דת או של פולחן של עמותה או מוסד אינם יכולים להוות עילה למגבלות משפטיות מיוחדות או פיסקאליות בזמן הקמתם, ביכולתם המשפטיות או בפעילותם.
21. כל אחד הוא בעל זכות להביע באופן חופשי את מחשבותיו במילה, בכתב ובאמצעות כל אמצעי תקשורת אחר.
 העיתונות אינה כפופה להרשאה או לצנזורה.
 תהליך העקול מותר רק בצו ברור של הרשות השופטת בעבירות המוסדרות במפורש בחוק העיתונות, או במקרה של הפרת ההוראות הקבועות בחוק לגילוי של גורמים אחראים.

מקרים אשר רואים דחיפות מוחלטת ולא ניתן לערב בזמן את הרשות השופטת, עקול של חומר עיתונאי יכול להיעשות על ידי קציני המשטרה השופטת, אשר מחויבים מיד, ולא יאוחזר מעשרים וארבע שעות, לדווח על כך לרשות השופטת. אם הרשות השופטת אינה מאשרת את המעשה בעשרים וארבע השעות שלאחר מכן, העקול בטל ומבוטל. החוק רשאי לקבוע, בהוראות כלליות, על פורסם מקורות כספיים של מפרסמי עיתונות תקופתיים. אסורים כל הפרסומים המודפסים, הצגות ומופעים אחרים המנוגדים למוסר הציבורי. החוק קובע אמצעים מתאימים למניעה ואיסור של כל הפרות.

22. אין לשלול מאף אחד, מטעמים פוליטיים, מעמד חוקי, אזרחות או שם.

23. אף אחד לא מוכרח לתת שירותים אישיים או כספיים אלא אם נדרש על פי דין.

24. כל אחד יכול לנקוט פעולה משפטית כדי להגן על זכויותיו הפרטיות ועל האינטרסים הלגיטימיים. הזכות להגנה לא ניתנת לערעור בכל דרגה ושלב של ההליכים. לנצרכים מובטחים, באמצעות המוסדות המתאימים, אמצעי פעולה והגנה בכל רמות השיפוט. החוק קובע את התנאים ואת דרך הפיצויים בגין טעויות שיפוטיות.

25. אין לשלול מאף אדם את הזכות לשופט לפי הקבוע בחוק. אין להעניש אדם אלא על בסיס חוק אשר נכנס לתוקף לפני ביצוע העבירה.

אין לנקוט באמצעי ביטחון נגד איש אלא במקרים בהם נקבע בחוק.

26. הסגרה של אזרח מותרת רק במקרים הקבועים באופן מפורש באמנות בינלאומיות.
בשום מקרה אין היא מותרת במקרים של עבירות פוליטיות.

27. אחריות פלילית היא אישית.
הנאשם אינו נחשב אשם עד מתן פסק דין חלוט.
ענישה לא יכולה להיות מבוצעת בניגוד לכבוד אדם וחייבת לכוון לשיקום העבריין.
עונש מוות אינו מותר.

28. גורמים רשמיים, עובדי מדינה וגופים ציבוריים אחראים באופן ישיר, על פי חוקים פליליים, אזרחיים ומנהליים, על מעשים שבוצעו תוך הפרת זכויות. במקרים כאלה האחריות האזרחית משתרעת על המדינה ועל הישויות הציבוריות.

כותרת 2 - יחסים אתיים וחברתיים

29. הרפובליקה מכירה בזכויות המשפחה כאגודה טבעית המבוססת על נישואין.
הנישואין מבוססים על השוויון המוסרי והמשפטי של בני הזוג במסגרת המגבלות שנקבעו בחוק על מנת להבטיח את אחדות המשפחה.

30. חובתם וזכותם של ההורים לתמוך, ללמד ולחנך את ילדיהם, גם אלה שנולדו מחוץ לנישואין.

במקרה של חוסר יכולת הורית, החוק ישחרר אותם ממילוי תפקידם.
 החוק מבטיח לילדים שנולדו מחוץ לנישואין הגנה משפטית וחברתית מלאה, התואמת את זכויות בני המשפחה הלגיטימית.
 החוק מסדיר את הכללים וההגבלות בנושא חיפוש אבהות.

31. הרפובליקה מסייעת להיווצרות המשפחה ולמילוי תפקידיה באמצעים כלכליים והוראת אחרות, תוך התחשבות מיוחדת במשפחות גדולות.
 הרפובליקה מגנה על היולדות, התינוקות והצעירים, ומקדמת את המוסדות הדרושים למטרה זו.

32. הרפובליקה שומרת על הבריאות כזכות יסוד של הפרט וכעניין קולקטיבי, ומבטיחה טיפול רפואי חינם לנזקקים.
 אף אחד לא יהא חייב לעבור טיפול רפואי מסוים אלא לפי הוראות החוק. החוק אינו יכול בשום פנים ואופן להפר את גבולות כבוד האדם.

33. האומנויות והמדעים הם חופשיים, וכך גם ההוראה שלהם.
 הרפובליקה מחליטה את הכללים הכלליים לחינוך וקובעת את הסוגים והרמות של בתי הספר הממלכתיים.
 לגופים ולאנשים פרטיים יש זכות להקים בתי ספר ומוסדות חינוך, ללא הוצאות עבור המדינה.
 החוק, בקביעת הזכויות והחובות של בתי ספר לא-ממשלתיים המבקשים שוויון, חייב להבטיח לבתי הספר הללו חופש מלא ולתלמידיהם יחס שווה כמו לתלמידי בתי ספר ממלכתי.
 מבחני מדינה נקבעו כדי להירשם לסוגים ולרמות שונות של בתי ספר, כמו כן, גם כדי לסיים לימודים ולקבל הסמכה מקצועית.

מוסדות להשכלה גבוהה, אוניברסיטאות ואקדמיות בעלות זכות לקבוע תקנות משלהם במסגרת המגבלות הקבועות בחוקי המדינה.
 הרפובליקה מכירה בערך החינוכי, החברתי ולקידום הרווחה הפסיכופיזית של פעילות ספורטיבית על כל צורותיה.

34. בתי הספר פתוחים לכולם.
 החינוך היסודי, אשר נמשך שמונה שנים לפחות, הינו חובה וללא תשלום.
 תלמידים ראויים ומסוגלים, גם ללא משאבים כלכליים, יהיו בעלי זכות להגיע לרמות הגבוהות ביותר של השכלה.
 הרפובליקה מאפשרת זאת באמצעות מלגות, תשלומים למשפחות והוראות אחרות, אשר חייבות להיות מוקצות באמצעות בחינות תחרותיות.

כותרת 3 – יחסים כלכליים

35. הרפובליקה מגינה על העבודה בכל צורתה ויישומיה.
 היא מספקת ומשפרת את ההכשרה המקצועית של העובדים.
 הרפובליקה מקדמת ומעודדת הסכמים וארגונים בינלאומיים אשר מטרתם לקבוע ולהסדיר את דיני העבודה.
 הרפובליקה מכירה בחופש ההגירה, בכפוף להתחייבויות שנקבעו בחוק לאינטרס הכללי, ומגנה על עבודה איטלקית בחו"ל.

36. העובד הינו בעל זכות לשכר, בהתאם לכמות העבודה ולאיותה, כדי להבטיח לו ולמשפחתו קיום חופשי ומכובד.
 משך יום העבודה המקסימלי נקבע בחוק.

לעובד יש הזכות ליום מנוחה שבועי וחופשים שנתיים בתשלום.

הוא אינו יכול לוותר על זכות זו.

37. אישה עובדות תהיה בעלת זכויות זהות ושכר זהה, עבור עבודה זהה של גברים עובדים. תנאי העבודה חייבים לאפשר לנשים למלא את תפקידן החיוני במשפחה ולהבטיח הגנה מספקת לאם ולילד. החוק קובע את הגיל המינימלי לעבודה בשכר. הרפובליקה מגנה על עבודה של קטינים באמצעות הוראות מיוחדות, ועבור עבודה זהה מבטיחה להם את הזכות לשכר זהה.

38. כל אזרח שאין ביכולתו לעבוד וללא המשאבים הדרושים למחייה, הוא בעל זכות לתמיכה וסיוע חברתי. לעובדים שמורה הזכות להיות בטוחים שאמצעי המחייה המתאימים לצרכיהם יהיו מסופקים במקרה של תאונה, מחלה, נכות, זקנה ואבטלה רצונית. נכים ובעלי מוגבלויות הם בעלי זכות לחינוך והכשרה מקצועית. המטלות הקבועות בסעיף זה מבוצעות על ידי גופים ומוסדות שהוקמו על ידי המדינה או שסובסדו על ידה. סיוע פרטי ניתן באופן חופשי.

39. התארגנות באיגודי עובדים היא חופשית. לא ניתן להטיל חובות על איגודי עובדים חוץ מהחובה להירשם במשרדים המקומיים או המרכזיים, על פי הוראות החוק. התנאי לרישום הוא שחוקי האיגוד המקצועי יאשרו את הבסיס הדמוקרטי של הארגון הפנימי. האיגודים המקצועיים הרשומים הם גופים משפטיים. הם רשאים, באמצעות יחידה המייצגות את רוב חבריהם,

להתנות הסכמי עבודה קיבוציים שיש להם השפעה מחייבת על כלל החברים השייכים לקטגוריות הנזכרות בהסכם.

40. הזכות לשביתה מיושמת במסגרת החוקים המסדירים אותה.

41. יוזמה כלכלית פרטית היא חופשית. היא לא תוכל להתנהל בסתירה לתועלת החברתית או באופן העלול לפגוע בבריאות, בסביבה, בבטיחות, בחירות וכבוד האדם. החוק קובע תכנון ובקרה נאותים, כך שפעילות כלכלית, ציבורית ופרטית תהא מכוונת ומותאמת למטרות חברתיות והסביבתיות.

42. הרכוש הוא ציבורי או פרטי. טובין כלכליים שייכים למדינה, לגופים או לאנשים פרטיים. רכוש פרטי מוכר ומוגן על פי חוק, הקובע את דרכי הרכישה, ההנאה ומגבלותיו על מנת להבטיח את תפקודו החברתי ונגישותו לכל. רכוש פרטי במקרים אשר נקבעו בחוק, וראויים לפיצוי, ניתן להפקעה מטעמי עניין הכלל. החוק קובע את התקנות והמגבלות בנושאי ירושה ואת זכויות המדינה על העיזבון.

43. למטרות טובת הכלל, רשאי החוק לשמור על הקמתם או העברתם, באמצעות הפקעה ותשלום פיצויים למדינה, לגופים ציבוריים או לקהילות או למשתמשים, של מפעלים או קטגוריות מסוימות של ארגונים הקשורים לשירותים ציבוריים חיוניים או מקורות אנרגיה או מקרים של מונופול בעלי עניין ציבורי בולט.

44. בכדי להשיג שימוש תבונתי בקרקע ולהקים יחסים חברתיים הוגנים, החוק מטיל חובות ומגבלות על בעלות פרטית בקרקע, מקבע מגבלות על הרחבתן לפי מחוזות ואזורים חקלאיים, מעודד ומטיל טיוב של הקרקע, מהפך של לטופונדיות וארגון מחדש של יחידות ייצור; הרפובליקה מסייעת לבעלי קרקע קטנים ובינוניים. החוק קובע הוראות לטובת אזורים הרריים.

45. הרפובליקה מכירה בתפקידם החברתי של איגודים שיתופיים המקדמים תועלת הדדית ללא תכלית של ספקולציות פרטיות. החוק מקדם ומעודד אותם באמצעים הולמים ומבטיח, באמצעות בקורות מתאימות, את אופים ומטרתם. החוק מספק אמצעים לשמירה ולקידום מלאכת יד.

46. על מנת להשיג שיפור כלכלי וחברתי בעבודה, ובהתאם לצרכי הייצור, מכירה הרפובליקה בזכויות העובדים לשיתוף פעולה בניהול הארגונים, באופן הקבוע בחוק.

47. הרפובליקה מעודדת ומגינה על החיסכון בכל צורותיו; מדריכה, מתאמת ומבקרת את מימוש האשראי. מעודדת השקעת חיסכון בדיוור, בנדל"ן למטרות גידול, והשקעה ישירה או עקיפה במתקני הייצור הגדולים של המדינה.

כותרת 4 – יחסים פוליטיים

48. כל האזרחים, גברים ונשים, שהגיעו לגיל בגרות הם בעלי זכות הצבעה.
ההצבעה היא אישית ושוויונית, חופשית וסודית. מימוש זכות זו היא חובה אזרחית.

החוק קובע את התנאים והנהלים לפיהם אזרחים איטלקים
 תושבי חוץ יוכלו לממש את זכותם להצביע בבחירות
 באיטליה, ויערוב ליישומה של זכות זו.
 לשם כך הוקם "מחוז חו"ל" לבחירות הבתים, לו הוקצו
 מספר מושבים אשר נקבעו על פי החוקה והקריטריונים
 הקבועים בחוק.
 זכות ההצבעה אינה ניתנת להגבלה, למעט אי-יכולת
 אזרחית או כתוצאה מעונש פלילי בלתי חוזר או במקרים
 של אפסות רוח מוסרית כמצוין בחוק.

49. לכל האזרחים יש הזכות להצטרף בחופשיות למפלגות
 שיתחרו בשיטה דמוקרטית לקביעת המדיניות הלאומית.

50. כל אזרח רשאי להגיש עתירות לשני הבתים כדי לבקש
 אמצעי חקיקה או לבטא צרכים קולקטיביים.

51. כל האזרחים, משני המינים, זכאים להתמודד למשרות
 ציבוריות ולתפקידים נבחרים, בהתאם לתנאים הקבועים
 בחוק. לשם כך, הרפובליקה מקדמת בצעדים מתאימים
 שוויון הזדמנויות בין נשים לגברים.
 החוק רשאי לשוות זכויות אזרחיות זהות לאיטלקים שאינם
 שייכים לרפובליקה כדי לתת גישה משרדים
 ציבוריים ולתפקידים נבחרים.
 מי שנדרש לבצע משרה ציבורית נבחרת, יש לו את הזכות
 לקבל את הזמן הדרוש לביצוע תפקיד זה ולשמור על מקום
 עבודתו.

52. הגנה על המדינה היא חובתו הקדושה של האזרח.
 השירות הצבאי הוא חובה בתוך הגבולות שנקבעו בחוק.
 שירות צבאי אינו משפיע על מעמדו של
 האזרח, ולא על מימוש זכויותיו הפוליטיות.

ארגון הכוחות המזוינים מבוסס על הרוח הדמוקרטית של הרפובליקה.

53. כל אחד יתרום להוצאה הציבורית בהתאם ליכולת תרומה שלהם. מערכת המיסוי מבוססת על קריטריונים של פרוגרסיביות.

54. על כל אזרח מוטלת החובה להיות נאמן לרפובליקה ולכבד את החוקה ואת חוקיה. אזרחים אשר מופקדים עליהם תפקידים ציבוריים, מחויבים למלא תפקידים אלה במשמעת ובכבוד, תוך לקיחת שבועה לפי הצורך.

חלק שני

ארגון הרפובליקה

כותרת 1 - פרלמנט

חלק 1 - בתים

55. הפרלמנט מורכב מבית הנבחרים והסנאט הרפובליקה. הפרלמנט ייפגש במושב משותף של חברי שני הבתים רק במקרים שנקבעו על ידי החוקה.

56. בית הנבחרים נבחר על ידי בחירות כלליות וישירות. מספר הנבחרים הוא שש מאות ושלושים, מתוכם שניים עשר נבחרו חו"ל. כל הבוחרים אשר ביום הבחירות מלאו להם 25 שנים, זכאים להיות נבחרים.

חלוקת המושבים בין מחוזות הבחירות מתקבלת על ידי חלוקת מספר תושבי הרפובליקה, כפי שמראה מפקד האוכלוסין האחרון, בשש מאות ושלושים וחלוקת המושבים בהתאם לאוכלוסייה בכל מחוז בחירות, על בסיס מספרים שלמים והשאריות הגבוהות ביותר.

57. סנאט הרפובליקה נבחר על בסיס מחוזי, למעט המושבים שהוקצו ל"מחוזי חו"ל".

מספרם הסנאטורים הנבחרים הוא שלוש מאות וחמישה-עשר, שישה מהם נבחרו חו"ל. לאף אזור אין פחות משבעה סנאטורים; במוליס יש שניים ובוואלה דאוסטה אחד.

חלוקת המושבים בין המחוזות, חוץ מהמושבים אשר הוקצו ל"מושב חו"ל", מתקבלת לפי היחס של מספר האנשים במחוזות, כפי שמראה מפקד האוכלוסין האחרון, על בסיס מספרים שלמים והשאריות הגבוהות ביותר.

58. הסנטורים נבחרים בבחירות כלליות וישירות על ידי בוחרים בגיל עשרים וחמש ומעלה. אדם כשיר להיות סנטור בגיל ארבעים ומעלה.

59. מי שניהן בתפקיד נשיא הרפובליקה זכאי להיות סנטור לכל חייו אלא אם כן יוותר על כך. נשיא הרפובליקה יכול למנות לסנטורים חמישה אזרחים אשר התעלו למען המדינה בתחום החברתי, מדעי, אומנותי וספרותי.

60. בית הנבחרים והסנאט של הרפובליקה נבחרים למשך חמש שנים. תקופה זו לא תוארך אלא רק לפי החוק ורק במקרה של מלחמה.

61. בחירות לביתי הנבחרים יתקיימו תוך 70 ימים לסיום כהונת ביתי הנבחרים הקודמים. הדין הראשון יתקיים לא יאוחר מהיום העשרים מיום הבחירות. עד להתאחדות הבתים החדשים יוארכו סמכויותיהם של ביתי הנבחרים הקודמים.

62. ביתי הנבחרים יתאספו לפי החוק ביום הראשון שאיננו חג לחודש פברואר ואוקטובר. כל בית יכול להיקרא לאסיפה מיוחדת לפי יוזמתו של נשיאה או של נשיא הרפובליקה או של שלישי ממרכיביה. כשבית אחד נקרא לאסיפה מיוחדת, יקרא לכינוס גם הבית השני.

63. כל בית נבחרים בוחר מנבחריו את הנשיא ואת לשכתו. כאשר הפרלמנט מתכנס לישיבה משותפת, הנשיא ולשכתו יהיו של בית הנבחרים.

64. כל בית יאמץ את התקנות שלו ברוב מוחלט של חבריו. הישיבות הן ציבוריות; בכל מקרה, כל אחד משני הבתים והפרלמנט יכולים לבחור ולהיפגש בישיבות סודיות. החלטות של שני הבתים ושל הפרלמנט אינן תקפות ללא השתתפות רוב מרכיביהם וגם במקרה שהחלטה עצמה לא אומצה על ידי רוב הנוכחים אלא אם כן החוקה דורשת רוב מיוחד. חברי הממשלה, גם אם הם לא חלק מבית הנבחרים, זכותם, וגם חובתם אם יידרשו, להשתתף בדיונים. חייבים לשמוע אותם בכל פעם שהם מבקשים זאת.

65. החוק קובע מקרים של חוסר כשירות ואי התאמה עם משרד הנבחר או הסנטור.

- אף אחד לא יכול להשתייך בו זמנית אל שני בתי הנבחרים.
66. כל בית פוסק את תנאי הקבלה של חבריו ואת הסיבות לאי-כשירות ואי-התאמה.
67. כל חבר פרלמנט מייצג את האומה ומממש את תפקידיה ללא מגבלות על הרשאותיו.
68. חברי הפרלמנט לא יכולים להיות אחראיים לדעות שהובעו וקולות שניתנו במהלך מילוי תפקידם.
ללא אישור בית הנבחרים אליו הוא שייך, שום חבר בפרלמנט לא יהיה כפוף לחיפוש אישי או ביתי, לא ייעצר, תישלל ממנו חירותו האישית או יוחזק במעצר, אלא בכדי לאכוף הרשעה סופית, או באם נתפס בשעת מעשה של ביצוע הפשע אשר צפוי למעצר חובה.
אישור דומה נדרש גם לפני הטלת ציטות, בכל צורה שהיא, של שיחות או החרמת תכתובות של חברי הפרלמנט.
69. חברתי הפרלמנט מקבלים קצבה הקבועה בחוק.

חלק 2 – הליך החקיקה

70. תהליך החקיקה מיושם על ידי שני בתי הנבחרים.
71. יוזמת החקיקה שייכת לממשלה, לכל אחד מחברי הבתים ולגופים שונים אליהם היא מוקנה בדין חוקתי.
העם יוזם הצעות חוק על ידי הצעת טיוטת חוק מלפחות

חמישים אלף בוחרים.

72. כל הצעת חוק המוצגת לאחד מהבתים, לפי כללי תקנתו, יבחן על ידי הוועדה ולאחר מכן על ידי הבית עצמו, אשר יאשר סעיף אחר סעיף ועל ידי הצבעה סופית. התקנון קובע נהלים מקוצרים להצעות החוק אשר הוכרזו כדחופות. כן ניתן לקבוע באילו מקרים וצורות, הבדיקה ואישורן של הצעות החוק יובאו בפני הוועדות, גם קבועות, המורכבת כדי לשקף את חלקם של הקבוצות הפרלמנטריות. גם במקרים אלה, עד למועד אישור סופי, הצעת החוק מועברת לבית הנבחרים, אם הממשלה או עשירית מחברי הבית או חמישית מחברי הוועדה דורשים שיהיה דיון והצבעה בבית עצמו או שתהיה נתונה לאישור סופי רק עם הצהרות להצבעה. התקנון קובע את אופן פרסום עבודות הוועדה. ההליך הרגיל של הבדיקה והאישור הישיר של בית הנבחרים מיושם גם להצעות חוקתיות וחוקים בנושא בחירות ואלו של הוועדה המחוקקת, לאישור ואשרור אמנות בינלאומיות, אישור תקציב המדינה ודוחות כלכליים.

73. החוקים מתפרסמים על ידי נשיא הרפובליקה תוך חודש מתאריך האישור. אם בתי הנבחרים, ברוב מוחלט של חבריהם, מכריזים על דחיפות, החוק יתפרסם תוך פרק זמן אשר נקבע על ידיהם. החוקים מתפרסמים מיד לאחר הכרזתם ונכנסים לתוקף ביום החמישה עשר לאחר פרסומם, אלא אם כן נקבע אחרת בחוק.

74. לפני פרסום חוק, יכול נשיא הרפובליקה לבקש מהבתים, עם נימוק מפורט, לארוך דיון מחודש.

אם בתי הנבחרים מאשרים בשנית את החוק, חוק זה יתקבל.

75. משעל עם יתקיים כדי להחליט על ביטול מלא או חלקי של חוק או נורמה השווה לחוק, כאשר הבקשה נעשית על ידי חמש מאות אלף מצביעים או חמש מועצות אזוריות. משאל עם לא יתקיים במקרים של חוקי מס ותקציב המדינה, חנינה ואישור לאשרור אמנות בינלאומיות. הזכות להצביע במשאל עם נתונה לאזרחים בעלי זכות בחירה לבית הנבחרים. ההצעה הכפופה למשאל עם תאושר כאשר רוב בעלי זכות ההצבעה השתתפו בהצבעה והושג רוב בקולות של הצבעה. החוק קובע את אופן יישום משאל העם.

76. לא ניתן להאציל לממשלה את יכולת החקיקה אלא בקביעת עקרונות וקריטריונים מנחים וזאת רק לזמן מוגבל ולמטרות מוגדרות.

77. הממשלה לא יכולה, ללא האצלה מבית הנבחרים, להוציא צווים בעלי ערך חוקי רגיל. במקרים יוצאי דופן של דחיפות וצורך, הממשלה תאמץ תחת אחריותה, אמצעים זמניים בעלי תוקף חוקי, באותו היום תהיה חייבת להגישם לדין בבתיים, גם אם אינם מאוחדים, יהיו מחויבים להיאסף תוך חמישה ימים. צווים יאבדו את כוחם המקורי אם לא יומרו לחוק תוך שישים ימים מיום פרסומם. עם זאת, בתי הנבחרים יכולים להסדיר באמצעות החוקים, יחסים משפטיים הנובעים מהצווים הלא ממורים.

78. הבתים פוסקים על מצב מלחמה ומקנים את הסמכויות הנדרשות לממשלה.
79. חנינה והמתקת דין ניתנות בחוק על ידי קולותיהם של שני שלישים מחברי כל בית הנבחרים בהצבעה על כל סעיף בנפרד ועל החוק כשלם.
חוק המעניק חנינה או המתקת דין קובע את מועד ליישום. מכל מקום, אין להחיל את החנינה או המתקת דין על פשעים שבוצעו לאחר הצגת הצעת החוק.
80. הבתים מאשרים בחוק את אשרור אמונות בינלאומיות בעלות אופי פוליטי, או תקנות בוררות או שיפוטיות, או שינויים בשטח ארצי או חובות כלכליים או שינויים החלים בדין.
81. המדינה מבטיחה את האיזון בין ההכנסות וההוצאות של תקציב המדינה, תוך התחשבות בשלבים השליליים ובשלבים החיוביים של המחזור הכלכלי.
הפניה לחובות מותרת רק לאחר בחינת ההשפעה על המחזור הכלכלי, ובהתאם לאישורם של בתי הנבחרים לאחר שקיבלו רוב מוחלט מחבריהם ורק במקרה של אירועים חריגים.
כל חוק המטיל הוצאות חדשות או גבוהות יותר יספק את האמצעים לעמוד בהן.
כל שנה, הבתים מאשרים בחוק את תקציב המדינה ואת הדו"ח הכלכלי הסופי מוצגת על ידי הממשלה.
לא ניתן להעניק תקציב זמני אלא אם על פי דין ועל תקופות שאינן עולות על סך ארבעה חודשים.
תוכנו של חוק תקציב המדינה, סעיפיו העיקריים והמודדים שנועדו להבטיח את האיזון בין ההכנסות וההוצאות בתקציב לבין החובות קיימות של המנהל הציבורי, נקבעו בחוק אשר

אושר ברוב מוחלט של בכל בית נבחרים, בהתאם לעקרונות שנקבעו בחוקה.

82. כל בית נבחרים רשאי לנהל בירורים בנושאים בעלי עניין ציבורי.
 לשם כך מוקמת בין חבריו ועדה המשקפת קבוצות שונות. ועדת החקירה אשר תקום תערוך חקירות ובדיקות עם אותן מסכויות ומגבלות של הרשות השופטת.

פרק 2 - נשיא הרפובליקה

83. נשיא הרפובליקה נבחר על ידי הפרלמנט בדיון משותף של כל הנבחרים.
 בהצבעה משתתפים שלושה נציגים מכל אזור אשר נבחרו על ידי המועצה האזורית, כדי להבטיח את ייצוגם של המיעוטים. לזוואלה ד'אוסטה יש רק נציג אחד.
 בחירתו של נשיא הרפובליקה נערכת בהצבעה חשאית ברוב של שני שלישים של האסיפה. לאחר ההצבעה השלישית, מספיק רוב מוחלט.

84. כל אזרח אשר מילאו לו חמישים שנים ונהנה מזכויות אזרחיות ופוליטיות, יכול להיבחר לנשיא הרפובליקה.
 משרד נשיא הרפובליקה אינו עולה בקנה אחד עם אף משרד אחר.
 משכורתו ותשלומים לנשיא הרפובליקה קבועים בחוק.

85. תקופת כהונתו של נשיא הרפובליקה הינו שבע שנים.
 שלושים יום לפני תום הכהונה, נשיא בית הנבחרים יקרא

לישיבה משותפת עם הפרלמנט ונציגים אזוריים כדי לבחור נשיא רפובליקה חדש.
 במקרה של בתי נבחרים מפוזרים, או במקרה של שלושה חודשים לפני סיום כהונתם, הבחירות יתקיימו תוך חמישה עשר ימים מיום אסיפה של בתי הנבחרים החדשים. עד להודעה חדשה, יארכו סמכויותיו של הנשיא המכהן.

86. תפקידיו של נשיא הרפובליקה, במקרה שאיננו יכול למלאם, ממומשים על ידי נשיא הסנאט.
 במקרה של מניעה קבועה מתפקידו, מוות או התפטרות נשיא הרפובליקה, נשיא בית הנבחרים יקרא לבחירתו של נשיא הרפובליקה חדש תוך חמישה עשר ימים, למעט טווח זמן ארוך יותר באם הבתים מפוזרים או שנשארו פחות משלושה חודשים לסיים כהונתם.

87. נשיא הרפובליקה הוא ראש המדינה ומייצג את האחדות הלאומית.
 יכול לשלוח הודעות אל הבתים.
 מכריז על הבחירות לבתי הנבחרים וקובע את האסיפה הראשונה.
 מאשר את הצעות חוק בפני בתי הנבחרים המוצעות על ידי הממשלה.
 מאשר חוקים, מאמץ צווים ותקנות.
 מכריז על משאל עם במקרים שנקבעו על ידי החוקה.
 ממנה פקידי מדינה, במקרים המצוינים בחוק.
 מסמיך ומקבל נציגים דיפלומטיים, מאשרר אמנות בינלאומיות, לפני ובעת הצורך, של אישור בתי הנבחרים.
 מפקד על הכוחות המזוינים, יושב בראש מועצת הביטחון העליונה על פי החוק, מכריז על מצב מלחמה אשר התקבל על ידי בתי הנבחרים.
 יושב בראש המועצה העליונה של המשפט.

יכול לחון ולהקל בעונשים.
מעניק כבוד לרפובליקה.

88. נשיא הרפובליקה לאחר שהקשיב לנשיאים של בתי הנבחרים, יכול לפזר את שני הבתים או רק אחד מהם. אינו רשאי להפעיל את כוחו בעניין הכתוב מעלה, בשישה החודשים האחרונים לכהונתו, למעט כאשר תקופה זו מקבילה כולה או חלקה עם ששת החודשים האחרונים של תקופת הרשות המחוקקת.

89. אף פעולה של נשיא הרפובליקה תקפה אלא אם כן נחתמה על ידי השרים אשר הביאו את ההצעה, והלוקחים עליה כל אחריות.

פעולות שיש להן ערך חוקי ואלה שנקבעו בחוק יחתמו ויאשרו גם על ידי נשיא מועצת השרים.

90. נשיא הרפובליקה אינו אחראי למעשים המבוצעים במילוי תפקידו, למעט בגידה או פגיעה בחוקה. במקרים אלו הוא יהיה מואשם באופן רשמי על ידי הפרלמנט בישיבה משותפת, ברוב מוחלט של חבריו.

91. לפני נטילת התפקיד על עצמו, נשיא הרפובליקה נשבע שבועת אמונים לרפובליקה ושמירה על החוקה בפני הפרלמנט בישיבה משותפת.

פרק 3 – הממשלה

חלק 1 – מועצת השרים

92. ממשלת הרפובליקה מורכבת מנשיא המועצה והשרים, המרכיבים יחד את מועצת השרים.
נשיא הרפובליקה ממנה את נשיא מועצת השרים, ובהצעתו, את השרים.
93. נשיא מועצת השרים והשרים, לפני כניסתם לתפקיד, נשבעים אמונים בפני נשיא הרפובליקה.
94. הממשלה חייבת לקבל את אמון שני בתי הנבחרים.
כל בית מעניק או מושך את אמונתו עם מסמך המפרט את סיבותיו וכן תערך הצבעה של כל חברי הבתים.
תוך עשרה ימים מיום היווסדה, הממשלה תציג עצמה בפני הבתים בכדי לקבל את אמונתם.
הצבעה נגדית של אחד או שני הבתים כנגד הצעה של הממשלה אינה מעידה על חובת התפטרות.
בקשת אי אמון חייבת להיות חתומה על ידי לפחות עשירית מחברי הלשכה, ולא ניתן לדון בה שלושה ימים לאחר השגתה.
95. נשיא מועצת השרים מנהל את המדיניות הכללית של הממשלה ואחראי לה. הוא מבטיח אחדות במדיניות הפוליטית והמנהלית, מקדם ומתאם את פעילות השרים. השרים אחראים באופן קולקטיבי על מעשיהם של מועצת השרים ועל פעילות משרדיהם.

החוק קובע את הכללים הנוגעים לתפקיד הנשיאות של המועצה וקובע את המספר, הכשירות וארגון משרדי הממשלה.

96. נשיא מועצת השרים והשרים, גם אם יתפטרו מכהונתם, כפופים למערכת שיפוטית רגילה בגין פשעים שבוצעו במסגרת תפקידם, ובלבד שניתן אישור על ידי הסנאט של הרפובליקה או בית הנבחרים, בהתאם לנורמות שנקבעו בחוקה.

חלק 2 – מנהל ציבורי

97. משרדי הציבור מאורגנים על פי החוק כדי להבטיח יעילות והעדר משוא פנים של הממשל. תקנות המשרדים הציבוריים מונחים על תחומי הכשירות, החובות ואחריות פקידיהם. למשרות מנהל ציבורי ניתנת גישה באמצעות מכרז, למעט במקרים שנקבעו בחוק.

98. עובדי ציבור נמצאים בשירות בלעדי של האומה. אם הם חברי פרלמנט הם לא יכולים להתקדם אלא דרך ותק. החוק יכול לקבוע הגבלות על הזכות להפוך לחבר רשום במפלגות פוליטיות במקרה של שופטים, אנשי צבא בשירות פעיל, פקידים וקצינים במשטרה ונציגים דיפלומטיים וקונסולריים בחו"ל.

חלק 3 – גופי עזר

99. המועצה הארצית לכלכלה ועבודה מורכבת, לפי הקבוע בחוק, ממומחים ונציגי קבוצות ייצור, כדי להתחשב בחשיבותם המספרית והאיכותית. המועצה משמשת כגוף מייעץ לבתי המחוקקים ולממשלה בעניינים אלה ובתפקידים המיוחדים לה בחוק. המועצה בעלת יכולת ליזום חקיקה ותורמת לגיבוש חקיקה כלכלית וחברתית על פי העקרונות ובהתאם המגבלות הקבועות בחוק.
100. מועצה מדינית היא גוף מייעץ בנושא משפטי-מנהלי ומגן על כשרות המנהל הציבורי. בית המשפט לביקורות עורך בדיקה מונעת לכשרות מעשי הממשלה וכן על ניהול תקציב המדינה. משתתף, באופנים הקבועים בחוק, בניהול כלכלי של גופים הנתמכים על ידי המדינה באורח רגיל. המועצה מדווחת ישירות לבתי המחוקקים את תוצאות הביקורת. החוק מבטיח את עצמאותם של שני המוסדות וחבריהם בפני הממשלה.

פרק 4 – הרשות השופטת

חלק 1 – מערכת המשפט

101. הצדק מנוהל בשם העם.
השופטים כפופים אך רק לחוק.
102. היכולת השיפוטית מיושמת על ידי שופטים רגילים
המוסמכים ומוסדרים על ידי הנורמות השולטות ברשות
השופטת.
לא ניתן למנות שופטים מובחנים או מיוחדים. ניתן לקבוע רק
שלוחות המתמחות בנושאים מובחנים במערכת משפט
רגילה, אשר עשויים לכלול את השתתפותם של אזרחים
מוסמכים שאינם חברים ברשות השופטת.
החוק מסדיר את אופן ההשתתפות הישירה של העם
בשלטון החוק.
103. מועצה מדינית וגופים אחרים של שיפוט מנהלי בעלי סמכות
להגן על האינטרסים הלגיטימיים וזכויות סובייקטיביות,
המצוינות בחוק, מול המנהל הציבורי.
בית המשפט לביקורות הוא בעל סמכות שיפוטית ביחס
לחשבונות הציבוריים ולעניינים אחרים הקבועים בחוק.
לבתי דין צבאיים בזמן מלחמה יש סמכות שיפוטית הקבועות
בחוק. בזמן שלום יש להם סמכות שיפוטית רק על פשעים
צבאיים שבוצעו על ידי אנשי הכוחות המזוינים.
104. הרשות השופטת היא עצמאית מכל רשות האחרות.
המועצה העליונה של הרשות השופטת מונהגת על ידי נשיא
הרפובליקה. הנשיא הראשון והיועץ משפטי הכללי בבית
המשפט העליון משתייכים למועצה זו בחוק.

שני שלישי מהחברים במועצה נבחרים על ידי שופטים השייכים לקטגוריות שונות, ושלישי על ידי הפרלמנט במפגש משותף מתוך פרופסורים אוניברסיטאיים למשפט ועורכי דין בעלי ותק של חמש עשרה שנות פעילות.

סגן נשיא המועצה נבחר מקרב חברי המועצה אשר נבחרו על ידי הפרלמנט.

חברי המועצה הנבחרים יישארו בתפקידם ארבע שנים ולא יוכלו מיד להיבחר מחדש.

חברי המועצה המכהנים אינם רשאים להיות רשומים באגודות מקצועיות או לשרת בפרלמנט או במועצה האזורית.

105. המועצה העליונה של הרשות השופטת, בהתאם לנורמות המסדירות את הרשות השופטת, היא אחראית על הסמכה, גיוס לעבודה, הקצאות והעברות, קידומים ונקיטת אמצעים משמעתיים הנוגעים לשופטים.

106. השופטים מתמנים דרך מכרז. החוק על הרשות השופטת יכול לקבל מועמדות, של שופטי כבוד לכל התפקידים שהוקצו לשופטים בודדים. בהמלצה של המועצה העליונה של הרשות השופטת יכולים להיקרא אל משרד בית משפט לערעורים, עבור מעלות מיוחדות, פרופסורים רגילים מאוניברסיטאות מתחומי משפט ועורכי דין בעלי חמש עשרה שנות פעילות הרשומים לאיגודים של אזורי השיפוט הגבוהים.

107. שופטים לא יועברו מכהונתם. לא ניתן להתירם או להשעותם מן השירות או להעבירם למשרדים או לתפקידים אחרים, אלא על פי החלטת המועצה העליונה של הרשות השופטת, אשר התקבלה עם ערבויות הגנה הקבוע בתקנון הרשות השופטת ועם הסכמתם.

שר המשפטים בעל הסמכות לקדם פעולות דיסציפלינאריות. השופטים נבדלים ביניהם רק לפי המטלות השונות שלהם. המשרד הציבורי נהנה מערבויות לטובתו על ידי הנורמות של הרשות השופטת.

108. הנורמות המסדירות את הרשות השופטת ואת השופטים נקבעו בחוק.

החוק מבטיח את עצמאותם של שופטים בבתי משפט מיוחדים, של תובעים כללים בבתי משפט אלה ושל אנשים אחרים המשתתפים בניהול הדין.

109. הרשות השופטת נהנית משירות ישיר של משטרה משפטית.

110. מבלי לפגוע בסמכויות המועצה העליונה של הרשות השופטת, שר המשפטים אחראי על ארגון ותפקוד מערכת המשפט.

חלק 2 – כללים ונורמות משפטיות

111. סמכויות השיפוט מיושמות על פי ההליך המוסדר בחוק. כל משפט מתנהל בסתירה בין הצדדים, בתנאי שוויון, בפני שופט שלישי ובלתי תלוי. החוק מבטיח כי ההליכים יתנהלו בזמנים סבירים.

במשפט פלילי, החוק מבטיח שהאדם הנאשם ידע, בהקדם האפשרי, על טיב הסיבות לאשמות נגדו; יהיה לו הזמן והתנאים הדרושים בכדי להכין את ההגנה שלו; תהיי לו הזכות החוקית לבחון את העדים המעידים כנגדו ולבקש את

נכחותם ובדיקתם של העדים המעידים לזכותו תחת אותם תנאים ולקבל את כל הראיות האחרות מטעמם; במקרה שאינו דובר את השפה בה מתנהל ההליך, יהיה לו סיוע של מתורגמן.

הליך פלילי נערך על פי עקרון חקירה וסתירה לקביעת ראיות. אשמה לא תתקבל על סמך דבריו של מי שבחר שלא להיות מתוחקר על ידי הנאשר או נציגו.

החוק יחול על מקרים בהם קביעת הראיות אינה כפופה לתהליך היריבות, בין בשל הסכמת הנתבע ובין אם הוכח כי העניין בלתי אפשרי, או כתוצאה מהתנהגות בלתי חוקית מוכחת.

כל ההחלטות השיפוטיות חייבות להיות מתורצות. ערעורים לבית המשפט לערעורים במקרים של עבירות על החוק מותרים תמיד נגד עונשים ונגד צעדים המגבילים את החירות האישית אשר התקבלו בבתי משפט רגילים ומיוחדים. ניתן לוותר על כלל זה רק במקרים של משפטים בבתי דין צבאיים בזמן מלחמה.

פניה לערעור נגד החלטות של מועצת המדינה ובית הדין לחשבונאות מותרים רק מטעמים הנוגעים לתחום השיפוט.

112. על התובע הכללי מוטלת החובה לפתוח בהליכים פליליים.

113. תמיד מותרת ההגנה השיפוטית על הזכויות והאינטרסים הלגיטימיים מפני פעולות המנהל הציבורי לפני גופי הצדק הרגיל או המנהלי.

הגנה משפטית זו אינה ניתנת להגבלה בסוגי ערעור מסוימים או בקטגוריות מסוימות של פעולות. החוק קובע אילו גופים משפטיים מוסמכים לבטל פעולות של מנהל ציבורי לפי מקרה ועם ההשלכות הקבועות בחוק עצמו.

פרק 5 – מחוזות, פרובינציות, עיריות

114. הרפובליקה מורכבת מעיריות, מחוזות, ערים מטרופוליטניות, פרובינציות והמדינה. העיריות, המחוזות, ערי מטרופולין ופרובינציות הם ישויות אוטונומיות עם תקנון משלהן, סמכויות ופונקציות בהתאם לעקרונות שנקבעו בחוקה. רומא היא עיר בירת הרפובליקה. מעמדה מוסדר בחוק המדינה.
115. בוטל.
116. מחוזות לפריולי-ונציה ג'וליה, סרדניה, סיציליה, טרנטינו-אלטו אדיג'ה/ סודטיירול וואלה ד'אוסטה הן אוטונומיה מיוחדת בהתאם לחוקים אשר אומצו על ידי החוקה. מחוז טרנטינו-אלטו אדיג'ה/ סודטיירול מורכב מפרובינציות אוטונומיות של טרנטו ובולצאנו. צורות ותנאים נוספים של עצמאות, המוזכרים במפורט בסעיף 117 פסקה 3 ס"ק 2, באות L, מוגבל לדרישות הארגוניות של שופט השלום ובאותיות (n i s), יכולים להינתן למחוזות אחרים לפי חוק המדינה, ביזמת המחוז הנוגע בדבר, לאחר התייעצות עם הרשויות המקומיות, בהתאם לעקרונות שנקבעו בסעיף 119. חוק זה יאושר על ידי שני הבתים עם הרוב המוחלט של חבריהם, בהתאם להסכם בין המדינה לבין המחוז הנוגע בדבר.
117. סמכויות החקיקה מיושמות על ידי המדינה והמחוזות בהתאם לחוקה ולאילוצים הנובעים מחוק האיחוד האירופי ומחובות בינלאומיות. למדינה סמכויות חקיקה בלעדיות בנושאים הבאים:

- (א) מדיניות חוץ ויחסים בין לאומיים של המדינה; היחסים בין המדינה לבין האיחוד האירופי; זכות המקלט והמעמד המשפטי של אזרחים שאינם אזרחי האיחוד האירופי; (ב) הגירה;
- (ג) יחסים בין הרפובליקה לבין הזרמים הדתיים;
- (ד) הגנה וכוחות מזוינים; ביטחון המדינה; כלי נשק, תחמושת וחומרי נפץ;
- (ה) מטבע, חסכון ושווקים פיננסיים; הגנת התחרות; מערכת מטבע חוץ; מיסוי המדינה ומערכות הנהלת חשבונות; איזון משאבים כספיים;
- (ו) גופים ממלכתיים וחוקים אלקטורליים שייכים; משאל עם; בחירות לפרלמנט האירופי;
- (ז) ארגון מנהלי של המדינה ושל מוסדות ציבור לאומיות;
- (ח) סדר ציבורי וביטחון, למעט שוטרים מנהלתיים מקומיים;
- (ט) אזרחות, מעמד אזרחי ומשרדי רישום;
- (י) מערכת המשפט והתהליך המשפטי; משפט אזרחי ופלילי; משפט מנהלי;
- (כ) רמת השירותים החיוניים בהתאם לזכויות אזרחיות וחברתיות, שיובטחו בכל שטח המדינה; הוראות כלליות לחינוך;
- (ל) ביטוח לאומי;
- (מ) חקיקת בנושא בחירות והפונקציות בסיסיות של גופים ממשלתיים, עיריות, מחוזות וערי המטרופולין;
- (נ) מכס, הגנה על גבולות לאומיים ומנע של מחלות בינלאומיות;
- (ס) משקל, גדלים וכיוון שעון; תיאום סטטיסטי ממוחשב של נתונים עבור הממשלים האזוריים של המדינה; קניין רוחני;
- (ע) הגנה על הסביבה, המערכת האקולוגית והמורשת התרבותית.
- הנושאים הבאים הם נושאים הכפופים לחקיקה מקבילה:
היחסים הבינלאומיים והאיחוד האירופי של האזורים; סחר

חוץ; הגנה על ביטחון בעבודה ובטיחות; חינוך, בכפוף לאוטונומיה של מוסדות חינוך, למעט חינוך והכשרה מקצועית; מקצועות; מחקר מדעי וטכנולוגי ותמיכה בחדשנות במגזרים יצרניים; הגנה על בריאות; תזונה; ספורט; סיוע לאחר אסון; תכנון שימוש קרקעי; נמלי תעופה אזרחיים; רשתות תחבורה וניווט מרכזיות; תקשורת; ייצור לאומי, שידור והפצה של האנרגיה; ביטוח לאומי משלים; הרמוניזציה של החשבונות הציבוריים ותיאום המימון הציבורי ומערכת המיסוי; הגברת הנכסים התרבותיים והסביבתיים, לרבות קידום וארכון פעילויות תרבותיות; בנקים לחסכונות, בנקים חקלאיים, מוסדות אשראי אזרחיים; קרקע אזרחית ומוסדות אשראי חקלאיים. בנושאי החקיקה המקבילים, סמכויות החקיקה נתונות גם למחוזות, למעט קביעת עקרונות יסוד, השמורים לחקיקה על ידי המדינה. מחוזות הם בעלי סמכויות חקיקה בכל הנושאים שאינם שמורים מפורשות לחקיקת המדינה.

המחוזות והפרובינציות האוטונומיות של טרנטו ובלצאנו לוקחים חלק בתהליך קבלת ומעשי החקיקה באזורים תחת אחריותם. הם אחראים גם על הוצאה לפועל של הסכמים בינלאומיים תקנות האיחוד האירופי, בכפוף לכללים שנקבעו בחוק המדינה, המסדירים את הפעלתן של סמכויות חברתיות על ידי המדינה במקרה של אי ביצוע על ידי אזורים או מחוזות אוטונומיים.

הסמכויות הרגולטוריות יהיו נתונות בידי המדינה למעט מקרים של האצלת מחוזות בכל הנוגע לעניינים הנוגעים לחקיקה בלעדית של המדינה. סמכויות רגולטוריות ייושמו על ידי המחוזות בכל נושא אחר. עיריות, מחוזות וערים מטרופוליטניות בעלי סמכויות רגולטוריות לגבי ארגון ויישום של הפונקציות המיוחדות להם.

חוקים מחוזיים יסירו כל מכשול לשוויון מלא של גברים ונשים בחיי החברה, התרבות והכלכלה ויקדם גישה שווה למשרות

נבחרות לגברים ולנשים.

הסכמים בין המחוזות שמטרתם לשפר את ביצועם של תפקידים אזוריים, אשר עשויים אף הם לחזות הקמת גופים משותפים, יאושרו על ידי החוק המחוזי. המחוזות רשאים להיכנס להסכמים עם רשויות מקומיות של מדינות זרות בנושאים אשר נפלו בתחומי האחריות שלהם, לפי מתכונות שנקבעו על ידי חקיקת המדינה.

118. תפקידים מנהליים מיוחסים לרשויות מקומיות, אלא אם כן הם מיוחסים למחוזות, לערים מטרופוליטניות למחוזות או למדינה, בהתאם לעקרונות הסובסידיאריות, ההבחנה והמידתיות, כדי להבטיח את יישומם האחד. עיריות, מחוזות וערים מטרופוליטניות ממלאות תפקידי ניהול משלהם וכן את התפקידים שהוקצו להם על ידי המדינה או על ידי חקיקה אזורית, בהתאם לסמכויות הניתנות. חקיקה ממלכתית מתאמת בין המדינה לבין המחוזות בנושאים המוגדרים בסעיף 117, פסקה 2, אותיות ב' ו-ח', וכן תיאום פעולות בתחום שימור המורשת התרבותית. המדינה, המחוזות, ערי המטרופולין, והעיריות יקדמו את היוזמות האוטונומיות של האזרחים, הן כפרטים והן כחברים בעמותות, הנוגעות לפעילות של אינטרסים כלליים, על בסיס עקרון הסובסידיאריות.

119. עיריות, מחוזות, ערים ואזורי מטרופולין הם בעלי אוטונומיה פיננסית ביחס להכנסות ולהוצאות, כיבוד יתרת התקציבים הקשורים, ולתרום להבטחת עמידה במגבלות הכלכליות הנובעות מחוק האיחור האירופי. עיריות, מחוזות, ערים ועיריות מטרופוליטניות יהיו בעלי משאבים כספיים עצמאיים. הם קובעים את המיסים וגובים את ההכנסות שלהם, בהתאם לחוקה ועל פי העקרונות של תיאום של כספי המדינה ומערכת המס. הם חולקים את

ההכנסות ממסים הקשורים לטריטוריות שלהם. חוק המדינה קובע קרן שוויון, ללא הגבלות יעדים, לאזורים בעלי יכולת מס נמוכה יותר של תושבים.

ההכנסות שגויסו מהמקורות המצוינים בנקודות קודמות יאפשרו לערים, אזורים וערים מטרופוליטניים את ממימונם המלא של הפונקציות הציבוריות המיוחסות להן.

על מנת לקדם את הפיתוח הכלכלי, לכידות חברתית וסולידריות, צמצום חוסר האיזון הכלכלי וחברתי, טיפוח וממוש יעיל של זכויות האדם או מטרות אחרות, למעט מטרות מקודמות במילוי רגיל של תפקידיהם, תקצה המדינה משאבים משלימים ותנקוט אמצעים מיוחדים לטובת עיריות מוגדרות, מחוזות, פרובינציות וערי מטרופולין.

הרפובליקה מכירה בייחודיותם של האיים ומקדמת את האמצעים הדרושים להסרת החסרונות הנובעים מהיות האיים מבודדים.

עיריות, מחוזות, ערים ואזורי מטרופולין הם בעלי הון עצמי, אשר מחולק על פי העקרונות שנקבעו בחוקי המדינה. הם עשויים להיכנס לחובות רק כאמצעי למימון הוצאות השקעה. ערביות מדינה לא חלות על חוזי הלוואה אלו.

120. המחוזות אינם רשאים להציג מיסי יבוא או יצוא, או לאמץ אמצעים אשר בכל דרך חוסמים את חופש התנועה של אנשים או סחורות בין אזורים. המחוזות לא יכולים להגביל את זכותם של האזרחים לעבוד בכל חלק של השטח הלאומי.

הממשלה יכולה להחליף את גופי הניהול של מחוזות, ערי מטרופולין, פרובינציות ועיריות אם הם לא צייתו לכללים או אמנות בינלאומיות או חקיקה של האיחוד האירופי, או במקרה של סכנה חמורה לביטחון הציבור, או כאשר נדרשת פעולה כזו בכדי לשמור על אחדות משפטית או כלכלית, ובמיוחד על מנת להבטיח את הרמה הבסיסית להטבות

הנוגעת לזכויות אזרחיות וחברתיות, ללא התחשבות בגבולות הגיאוגרפיים שבהן פועלות הרשויות המקומיות. החוק יקבע את ההליכים על מנת להבטיח כי הסמכויות החלופיות יממשו בהתאם לעקרונות שיתוף הפעולה ועקרון הסובסידיאריות.

121. הגופים של המחוז הם: המועצה, המועצה המחוזית ונשיאה. המועצה המחוזית מיישמת את סמכויות החקיקה המיוחדות למחוז והפונקציות האחרות שהוענקו לה על ידי החוק והחוקים. יכולה להציע הצעות חוק לבתים. המועצה המחוזית היא הרשות המבצעת של האזורים. נשיא המועצה המחוזית מייצג את המחוז; מכון את מדיניות המועצה ואחראי עליה; מחוקק חוקים ומוציא תקנות אזוריות; מכון את הפונקציות הניהוליות שהציבה המדינה לאזור, בהתאם להנחיות ממשלת הרפובליקה.

122. מערכת הבחירות ומקרים של חוסר כשירות ואי התאמה של הנשיא ושל חברי המועצה המחוזית, כמו גם של המועצה, נקבעים על ידי החוק האזורי בתוך גבולות העקרונות הבסיסיים שנקבעו על ידי חוק הרפובליקה, אשר קובע גם את משך כהונתם של הגופים הנבחרים. אין אפשרות להשתייך בו זמנית למועצה או לאחת מהמועצות המחוזיות ולאחד מבתי הפרלמנט, למועצה אחרת או למועצה אזורית אחרת או לפרלמנט האירופי. המועצה בוחרת מבין חבריה את נשיאה ואת משרד הנשיא. חברי המועצות האזוריות אינם יכולים להיות אחראים לדעות המבוטאות ולקולות שניתנו במהלך כהונתם. נשיא המועצה המחוזית, אלא אם החוק האזורי קבע אחרת, נבחר על ידי בחירה אוניברסלית וישירה. הנשיא הנבחר

ימנה ויפזר את חברי המועצה.

123. כל מחוז יהיה בעל תקנון, אשר בהתאם לחוקה, יניח את צורת הממשל ועקרונות היסוד לארגון האזור ולניהול עסקיו. החוק יסדיר את זכות הצעת חוק ומשאל העם על החוקים והצעדים המנהליים של האזור וכן על פרסום חוקים ותקנות אזוריות.
- חוקים אזוריים מאומצים ומתוקנים על ידי המועצה האזורית באמצעות חקיקה שאושרה על ידי רוב מוחלט של חבריה, עם שני דיונים עוקבים ובעלי הפסקה של לא פחות מחודשיים. אין צורך להגיש חוק זה לממונה של הממשלה. ממשלת הרפובליקה רשאית לערער על תוקפן החוקתי של החוקים האזוריים בפני בית המשפט החוקתי תוך שלושים ימים מיום פרסומם.
- החוקה מוגשת למשאל עם אם אחד מחמישים חברי האזור או כחמישית מחברי המועצה האזורית יבקשו זאת תוך שלושה חודשים מיום פרסומה. החוקה המוגשת למשאל עם לא תפורסם אם לא תאושר ברוב קולות תקפים.
- בכל אזור, החוקים קובעים את מועצת הרשויות המקומיות, שהיא גוף מייעץ ליחסים בין האזורים לבין הגורמים המקומיים.
124. בוטל.
125. בתי משפט מנהליים, ייקבעו באזור, בהתאם לכללים שנקבעו על ידי חקיקה של הרפובליקה. ניתן להקים מדורים במקומות שאינם הבירה האזורית.
126. ניתן לפזר את המועצה המחוזית ולהסיר את נשיא הקבינט עם צו נשיא הרפובליקה וסיבות מוצהרות, כאשר היו פעולות המנוגדות לחוקה או הפרות חמורות של החוק.

פיזור הועדה עשוי גם להיגזר מסיבות של ביטחון לאומי. צו הנ"ל מתבצע לאחר התייעצות עם ועדת נציגים וסנטורים לעניינים מחוזיים, שהוקמה באופן שקובעים חוקיה של הרפובליקה.

המועצה המחוזית רשאית, בנסיבות מוצהרות, לאמץ הצעת אי-אמון כנגד נשיא הקבינט, שנחתמה על ידי לפחות חמישית מחבריה, ואומצה בהצבעה ברוב מוחלט של חבריה.

ההצעה לא תידון מוקדם יותר משלושה ימים לאחר קבלתה. אימוץ הצעת אי-האמון נגד נשיא הקבינט הנבחר על ידי בחירה כללית וישירה, והסרתו, חוסר יכולת קבועה, מוות או התפטרות מרצון של נשיא הקבינט כרוכה בהתפטרות הממשלה ופירוק המועצה. אותן תוצאות מתקבלות על ידי התפטרותם של רוב חברי המועצה.

127. כאשר הממשלה סבורה שחוק מחוזי חורג מתחום השיפוט של המחוז, רשאית הממשלה לערער עליו בפני בית המשפט החוקתי תוך שישים יום מיום פרסום החוק.

כאשר מחוז סבור כי חוק או אמצעי כלשהו בעל כוח חוקי של המדינה או של מחוז אחר פוגע בסמכויות השיפוט שלו, המחור רשאי לערער על תוקפו החוקתי בפני בית המשפט החוקתי תוך שישים ימים מיום פרסומו.

128. בוטל.

129. בוטל.

130. בוטל.

131. להלן המחוזות:
פיימונטה;

וואלה ד'אוסטה;
 לומברדיה;
 טרנטינו-אלטו אדיג'ה;
 ונטו;
 פריולי-ונציה ג'וליה;
 ליגוריה;
 אמיליה-רומניה;
 טוסקנה;
 אומבריה;
 מארקה;
 לאציו;
 אברוצו;
 מוליסה;
 קאמפניה;
 פוליה;
 בזיליקאטה;
 קלאבריה;
 סיציליה;
 סרדניה;

132. ניתן למזג או ליצור מחוזות חדשים, לאחר התייעצות עם המועצות המחוזיות, בעלי לפחות מיליון תושבים יכולים להיקבע על פי חוק חוקתי, כאשר הבקשה נעשתה על ידי מספר מועצות מקומיות המייצגות לא פחות משליש מהאוכלוסיות המעורבת, הבקשה תאושר באמצעות משאל עם על ידי רוב האוכלוסיות המעוניינות. המחוזות והעיריות המבקשות להיפרד ממחוז אחד ולהתאחד עם מחוז אחר, רשאיות לעשות זאת מכוח חקיקה של הרפובליקה, לאחר משאל עם, אשר קיבל את רוב קולות אוכלוסיית המחוז או המחוזות ושל העירייה או העיריות

הנוגעות בדבר, ולאחר התייעצות עם המועצה האזורית.

133. שינויים בגבולות הפרובינציות ומיסוד פרובינציות חדשות בתוך מחוז, מוסדרים על ידי חוקי הרפובליקה, מיוזמתן של העיריות, ולאחר התייעצות עם המחוז. המחוז, לאחר התייעצות עם האוכלוסיות המעורבות, רשאי לקבוע באמצעות החוקים שלו עיריות חדשות בשטח שלו ולשנות את התיחום שלהם ואת שמותיהם.

פרק 6 – ערביות חוקתיות

חלק 1 – בית המשפט החוקתי

134. בית המשפט החוקתי יחליט;
על מחלוקות הנוגעות ללגיטימיות החוקתית של חוקים ומעשים, בעלי כוח חוקי, של המדינה והאזורים;
מחלוקות שיפוט בין סמכויות המדינה, בינה ובין המחוזות, ובין המחוזות לבין עצמם;
האשמות שהובאו נגד נשיא הרפובליקה, על פי החוקה;
135. בית המשפט החוקתי מורכב מחמש עשרה שופטים, שלישי מונה על ידי נשיא הרפובליקה, שלישי על ידי הפרלמנט בישיבה משותפת ושלישי על ידי שופטי בית משפט עליון, הרגיל והמנהלי.
השופטים של בית המשפט החוקתי נבחרים מבין השופטים של בתי המשפט העליון, הרגיל והמנהלי, פרופסורים באוניברסיטה לנושאי משפט ועורכי דין עם עשרים שנות פעילות. שופטי בית המשפט החוקתי ממונים למשך תשע שנים, הנספרים מיום השבועה, ולא ניתן ולמנותם מחדש.

בתום כהונתו, השופט החוקתי מפסיק לכהן בתפקיד ולמלא מטלות.

בית המשפט בוחר בין חבריו, על פי הכללים שנקבעו בחוק, את הנשיא, שנותר מכהן לתקופה של שלוש שנים, וזכאי להיבחר מחדש ומבלי לפגוע במשך הכהונה שלו כשופט. משרדו של שופט בית המשפט אינו עולה בקנה אחד עם זה של חבר פרלמנט, של מועצה אזורית, עם עיסוק בעריכת דין ועם כל משרד המצוין על ידי החוק.

בכתבי האישום נגד נשיא הרפובליקה משתתפים, בנוסף לשופטים הרגילים של בית המשפט, שישה עשר חברים אשר נבחרים רנדומלית מתוך רשימת אזרחים הזכאים להיות סנאטור, שהפרלמנט ממלא כל תשע שנים על ידי בחירות עם אותם נהלים שנקבעו למינוי שופטים רגילים.

136. כאשר בית המשפט מכריז על אי-חוקיות חוקתית של הוראות חוק או מעשה בעל ערך חוקי, החוק חדל להיות בתוקף יום לאחר פרסום ההחלטה. החלטת בית המשפט מתפרסמת ומועברת ללשכות ולמועצות האזוריות המעוניינות, כך שבמקומות בהם יראו לנכון, הן יספקו את הצורות החוקתיות.

137. חוק חוקתי קובע את התנאים, אופן, תנאי הגינות של פסקי הדין, הלגיטימיות החוקתית ואת הערבויות לעצמאותם של שופטי בית המשפט. על פי חוק רגיל נקבעו כללים הנדרשים להקמת בית המשפט ולתפקודו. אין ערעור על החלטות בית המשפט החוקתי.

חלק 2 – תיקון החוקה

חוקים חוקתיים

138. חוקים המתקנים את החוקה וחוקיה יאומצו על ידי כל בית נבחרים לאחר שני דיונים רצופים במרווחים של לא פחות משלושה חודשים, והם יאושרו ברוב מוחלט של חברי כל בית בהצבעה שנייה.
- החוקים האמורים מוגשים למשאל עם תוך שלושה חודשים מיום פרסומם, כאשר נדרשים על ידי חמישית מחברי הבית המחוקק או חמש מאות אלף בוחרים או חמישה מועצות מחוזיות.
- החוק שיוגש למשאל עם לא יפורסם אלא יאושר ברוב קולות תקפים.
- משאל עם לא יתקיים אם החוק אושר בהצבעה השנייה של כל אחד מהבתים ברוב של שני שלישים מהחברים.
139. צורת הממשל הרפובליקני לא תהיה עניין לתיקון חוקתי.

הוראת מעבר

- א. עם כניסתה לתוקף של החוקה ראש המדינה הזמני מקבל על עצמו את סמכויות נשיא הרפובליקה ואת התואר.
- ב. אם במועד הבחירות של נשיא הרפובליקה לא כל המועצות המחוזיות הוקמו, אזי רק חברי שני בתי המחוקקים ישתתפו בבחירות.
- ג. בהרכב הראשון של הסנאט של הרפובליקה סנטורים ממונים, בצו של נשיא הרפובליקה, הם חברים באסיפה המכוננת שיש להם את הדרישות החוקיות להיות סנטורים ומי:
- היו נשיאים של מועצת השרים או של אספות חקיקה;
 - הם היו חלק מהסנאט המפוזר;
 - היו להם לפחות שלוש בחירות, כולל באסיפה המכוננת;
 - הם פוטרו בישיבת בית הנבחרים מיום 9 בנובמבר 1926;
 - הם שירתו מאסר של לא פחות מחמש שנים לאחר הרשעתו של בית הדין המיוחד להגנת המדינה הפשיסטית.
- הסנאטורים מתמנים גם בצו של נשיא הרפובליקה, חברי הסנאט המפוזר אשר שהשתתפו במועצה הלאומית. ניתן לוותר על הזכות למינוי סנאטורים לפני החתימה על צו המינוי. קבלת המועמדות לבחירות פוליטיות פירושה ויתור על הזכות להתמנות כסנטור.
- ד. עבור הבחירות הראשונות לסנאט מחוז מוליזה ייחשב מחוז בפני עצמו, בעל מספר הסנטורים על בסיס האוכלוסייה שלה.
- ה. הוראת סעיף 80 של החוקה, לגבי אמנות בינלאומיות המטילות עול כספי או תיקונים בחוק, תכנס לתוקף ממועד כינוס בתי המחוקקים.

1. בתוך חמש שנים מיום כניסתה לתוקף של החוקה, יתוקן גופי השיפוט המיוחדים הקיימים כיום, למעט סמכות השיפוט של מועצת המדינה, בית המשפט לענייני ביקורת ובתי הדין הצבאיים.
- בתוך שנה מאותו תאריך עם חוק מתאים יערך ארגון מחדש של בית הדין הצבאי העליון ביחס לסעיף 111.
2. עד שחוק חדש בנושא הרשות השופטת ייחקק בהתאם לחוקה, הנורמות של התקנות הנוכחיות ממשיכות להישמר. עד לפעילותו של בית המשפט החוקתי, החלטת הסכסוכים המצוינת בסעיף 134 תבצע בהתאם לכללים שהיו קיימים לפני כניסת החוקה לתוקף.
3. הבחירות של המועצות האזוריות וגופים של הממשלות המחוזיות נקראים בתוך שנה מכניסה לתוקף של החוקה. חוקי הרפובליקה מסדירים לכל שלוחה של המנהל הציבורי את המעבר של פונקציות מהמדינה אל האזורים המיוחדים. עד לארגון מחדש של תפקידים ניהוליים בין הרשויות המקומיות נותרים המחוזות והעיריות בתפקידים שהם ממלאים כיום ואחרים.
- חוקי הרפובליקה מסדירים את המעבר לאזורים של פקידים עובדי מדינה, כולל הממשלה המרכזית, אשר מחויבת על ידי המערכת החדשה. להרכבת המשרדים שלהם המחוזות חייבים, למעט במקרים של צורך, לגייס את העובדים שלהם מן הרשויות המקומיות.
4. הרפובליקה, בתוך שלוש שנים מיום כניסתו לתוקף של החוקה, מתאימה את החוקים שלה לצרכים של אוטונומיות מקומיות ואת היכולת המחוקקת בייחס למחוזות.
5. למחוז פריולי-ונציה ג'וליה, לפי סעיף 116, ההוראות הכלליות של כותרת 5 של החלק השני חלות באופן זמני, מבלי לפגוע בהגנה על המיעוטים הלשוניים בהתאם סעיף 6.

- יא. עד חמש שנים מכניסה לתוקף של החוקה, ניתן, עם חוקים חוקתיים, ליצור מחוזות חדשים, כדי לשנות את הרשימה בסעיף 131, גם ללא מילוי התנאים הנדרשים בסעיף הראשון של סעיף 132, מבלי לפגוע בחובה להקשיב לאוכלוסיות המעוניינות.
- יב. ארגון מחדש, בכל צורה שהיא, של המפלגה הפשיסטית המבוזרת אסורה.
על-ידי הגבלה מסעיף 48, ההגבלות הזמניות על זכות ההצבעה והזכאות מוטלות על מנהיגים המופקדים על המשטר הפשיסטי, לא יותר מחמש שנים מיום כניסתה לתוקף של החוקה.
- יג. בני משפחה וצאצאים לבית סבויה לא יהיו בוחרים ולא יוכלו להיבחר או למלא תפקידים נבחרים.
למלכים מבית סבויה, לבנות זוג שלהם ולצאצאיהם הזכרים אסורה הכניסה והשהייה בשטח הלאומי.
הרכוש אשר נמצא בשטח הלאומי, השייך למלכים לשעבר מבית סבויה, לבנות זוג שלהם ולצאצאיהם הזכרים מועבר לבעלות המדינה. העברת זכויות או נתינת מלכותיות על נכסים אלו, אשר התרחשו לאחר 2 ליולי 1946 מבטלים.¹
- יד. כותרות אצילות אינן מקובלות. הפרדיקטים של אלה הקיימים לפני אוקטובר 28, 1922 תקפים כחלק משם. הצו המאוריציאני נשמר כישות של בית חולים ופועל באופן הקבוע בחוק. החוק מסדיר את דיכוי המועצה הראלדית.
טו. עם כניסתה לתוקף של החוקה, צו חקיקה מ 25 ליוני 1944, מס' 151, על הסדר הזמני של המדינה הפך לחוק.

¹ החוק חוקתי מיום 23 באוקטובר 2002, מס' 1 (26 אוקטובר 2002, מס' 252), "הפסקאות הראשונה והשנייה של הוראת המעבר השלוש עשר של החוקה ממצות את השפעתן מיום כניסתו לתוקף של חוק חוקתי זה".

טז. בתוך שנה מיום כניסתה לתוקף של החוקה, יבדקו ויסונכרו החוקים החוקתיים הקודמים שלא בוטלו במפורש או במרומז עד כה.

יז. האסיפה המכוננת תכונס על ידי נשיאה, שתחליט עד 31 בינואר 1948 על חוק בחירתו של הסנאט של הרפובליקה, על חוקים אזרחיים מיוחדים ועל חוק העיתונות. עד יום הבחירות של בתי המחוקקים החדשה, ניתן לכנס את האסיפה המכוננת, כאשר יש צורך לדון בעניינים המיוחסים ליכולתה על פי סעיפים 2, פסקה ראשונה ושניה, ו-3, פסקה ראשונה ושנייה, של צו חקיקה מ 16 מרץ 1946, מס' 98.

חברי בית המחוקקים רשאים להגיש לממשלה שאלות בכתב ובקשה בכתב לקבלת תשובה.

האסיפה המכוננת, לעניין הפסקה השנייה של סעיף זה, מתכנסת על ידי נשיא המדינה, לפי בקשה מנומקת של הממשלה או לפחות מאתיים חברי בית המחוקקים. יח. החוקה הנוכחית מתפרסמת על ידי ראש המדינה הזמני תוך חמישה ימים מאישור האסיפה המכוננת, ותכנס לתוקף ב-1 בינואר 1948.

נוסח החוקה מופקד באולם של כל עיריית הרפובליקה על מנת שיישאו גלוי לאורך כל שנת 1948, כך שכל אזרח יוכל להכיר אותה.

החוקה, הנושאת את חותמה של המדינה, תיכלל באוסף הרשמי של החוקים והצווים של הרפובליקה. החוקה צריכה להיות מכובדת בנאמנות כחוק היסוד של הרפובליקה על ידי כל האזרחים ועל ידי הארגונים של המדינה.

רומא, 27 בדצמבר 1947

אנריקו די ניקולה

עדי חתימה:

נשיא האסיפה המכוננת

אומברטו טרצ'יני

נשיא מועצת השרים

אלצ'ידה דה גאספרי

שומר החותמות

ג'וזפה גרסי

Stabilimenti Tipografici Carlo Colombo S.p.A.
Roma - settembre 2023

החוקה האיטלקית פורסמה ב 27 בדצמבר 1947 בארמון הג'וסטיניאני, שנבחר על ידי אנריקו דה ניקולה כמקום מושבו הזמני של ראש המדינה בתקופה שבין משאל העם בין המלוכה לרפובליקה אשר התקיים ב 2 ביוני 1946 ועד לפרסום האמנה החוקתית.

הערך מציג את החוקה של הרפובליקה האיטלקית בטקסט הנוכחי, איך שפורסם במהדורה מיוחדת העיתון הרשמי מס' 298 מיום 27 בדצמבר 1947, וכל השינויים אשר הוכנסו על ידי חוקים חוקתיים עוקבים.

קראתי בקפידה!

אנחנו יכולים לחתום עם מצפון סמוך ובטוח

A handwritten signature in blue ink that reads "Enrico De Nicola". The signature is written in a cursive style and is underlined with a single horizontal stroke.